

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **RNDr. V. B., M. A.**, proti žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**, se sídlem Na Popelce 2/16, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2010, č. j. 117024/2009-NBÚ/P, a ze dne 12. 4. 2010, č. j. 56/2010-NBÚ/07-OP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2014, č. j. 11 A 123/2010-124,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti bezpečnostní ředitelky městského soudu tak, že tato námitka není důvodná. V řízení před městským soudem domáhá se stěžovatel přezkoumání rozhodnutí žalovaného vydaných v řízení dle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti podané kasační stížnosti. Dle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je přitom kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, „*jímž se pouze upravuje vedení řízení*“.

[3] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 28. 5. 2008, č. j. 1 Azs 24/2008-60, č. 1699/2008 Sb. NSS, uvedl, že rozhodování o vyloučení pro podjatost má specifickou povahu; jedná se o rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení, takže kasační stížnost je proti němu nepřipustná. Jakkoli se tehdy uplatňovaná námitka podjatosti týkala tlumočnicka, lze závěry v citovaném rozhodnutí uvedené a týkající se procesní povahy rozhodnutí o námitce podjatosti vztáhnout i na rozhodnutí o námitce podjatosti soudní osoby dle § 8 odst. 5 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení městského soudu dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., jako nepřipustnou odmítl.

[4] Nejvyšší správní soud si je vědom skutečnosti, že stěžovatel postupoval dle poučení městského soudu, jímž byl stěžovatel o možnosti podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení informován. Avšak ani to nemůže mít na přípustnost kasační stížnosti vliv, neboť „[n]esprávné poučení soudu prvního stupně o tom, že kasační stížnost je přípustná, přípustnost kasační stížnosti nezakládá“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[5] Za této situace Nejvyšší správní soud netrval na splnění poplatkové povinnosti a povinném zastoupení v řízení o kasační stížnosti, pročez ani nerozhodoval o návrzích stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. května 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu